

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 października 1922 r.

w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ros. ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków; dalej na wyrób zapalek i gilz (tutek) papierosowych.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i ustawy z 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej tej ustawy (Dz. U. R. P. № 67, poz. 607), zarządza się co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozciąga się moc obowiązująca podanych w przyległym załączniku postanowień art. 510, 511, 512, 513, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 1035, 1036, 1043, 1044, 1046, 1057/1, 1057/5, 1057/6, 1057/20, 1057/21, 1057/22, 1071, 1083, 1096, 1110, 1111, 1257 i 1270/3 rosyjskiej ustawy akcyzowej (Tom V Zbioru Praw ros. według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów z wódki i okowity, drożdży, oraz na zakłady sprzedaży trunków, na fabryki zapalek i tutki do papierosów oraz krajanej bibulki do papierosów.

§ 2. Opłaty pobierane na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, jako też na sprzedaż trunków przez zakłady przemysłowe i handlowe wskazane w art. 512 i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych—a unormowane tymczasowo w ustępie A i B § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 289) dalej opłaty od patentów na wyrób zapalek, tutek do papierosów ustala się w następującej wysokości:

A. Opłaty od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży:

1) Od gorzelni i fabryk drożdżowogorzelnicznych:

a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100.000 litrów alkoholu . . .	30.000	Mk.
b) opłata dodatkowa za każde następne 10.000 litrów alkoholu . . .	3.000	„
2) od przedsiębiorstw wyrobu drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała	25.000	„
3) Od miodosytni opłata stała:		
a) przy objętości kotła warzelnego do 200 litrów	3.000	„
b) za każde dalsze 100 litrów pojemności	2.000	„
4) Od fabryk wódek i likierów opłata stała	500.000	„
5) Od rektyfikacji spirytusu:		
a) opłata zasadnicza od pierwszych 100.000 litrów alkoholu oczyszczonego	100.000	„
b) opłata dodatkowa za każde dalsze 10.000 litrów alkoholu oczyszczonego	10.000	„
6) Od fabryk win rodzynkowych, owocowych i winogronowych	50.000	„
7) Od browarów:		
a) zasadnicza opłata przy przerobie pierwszych 16.38 ton (tysiąca pudów) siodu	20.000	„
b) opłata dodatkowa przy przeróbce każdych następnych 16.38 ton (tysiąca pudów) siodu	10.000	„
8) Od zakładów wyrabiających lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlania .	10.000	„

B. Od zakładów sprzedaży trunków:

	w miejscowościach		
	I kl.	II kl.	III kl.
w markach			
9) Od zakładów restauracyjnych posiadających prawo do sprzedaży wódek i innych trunków w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:			
I rzędu	120.000	90.000	60.000
II rzędu	60.000	45.000	30.000
10) Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wszelkich trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych:			
a) detalicznie	60.000	45.000	30.000
b) hurtowo	120.000	90.000	60.000
11) Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wyłącznie wina zarówno w naczyniach zamkniętych, jak na kieliszki	9.000	6.000	4.500
12) Od zakładów, sprzedających wyłącznie piwo, porter i miod w naczyniach zamkniętych	4.500	3.000	1.500
Od tychże zakładów za prawo wyszynku takich trunków dodatkowo	9.000	6.000	4.500
13) Od bufetów, posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków:			

	w miejscowościach		
	I kl.	II kl.	III kl.
a) przy teatrach, cyrkach, wystawach, klubach, lokalach zamkniętych i t. p.	15.000	10.000	7.500
b) na balach, zabawach i t. p.	9.000	6.000	3.000
14) Od karczem i domów za- jezdnych, posiadających prawo sprzedaży wszystkich trunków	60.000	45.000	30.000
15) Od hurtowych składów piwa, wina i miodu	40.000	30.000	20.000

C. Od wytwórni zapalek:

Dla wytwórni:

a) pracujących przy pomocy war- sztatów ręcznych	25.000	mk.
b) pracujących przy pomocy siły zwierząt	50.000	"
c) pracujących przy pomocy maszyn	75.000	"

D. Od fabryk tutek papierosowych:

a) Od wyrobu tutek	15.000	mk.
b) Od każdej maszyny do wyrobu tutek	500	"

rocznie.

§ 3. Pod względem wymiaru akcyzowych opłat patentowych zalicza się do I klasy miejscowości: Kraków, Lwów, Łódź, Poznań, Warszawa, Wilno. Do II klasy miejscowości należą miasta, liczące ponad 10.000 mieszkańców. Inne miejscowości należą do klasy III.

Zaliczenie miejscowości do klas poszczególnych porucza się na przyszłość Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Pobór unormowanego w rozdziale III (§ 42—60) obowiązującej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 661) podatku odpędowego (Betriebsauflage) uchyla się.

§ 5. Kto prowadzi wyszczególnione w art. 512, 513, 1035 i 1057/6 ust. 2 załącznika do § 1 rozporządzenia niniejszego zakłady przemysłowe i handlowe bez wykupienia przepisowego patentu w wartości unormowanej w § 2 staje się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie karze, przewidzianej w podanych w przyległym załączniku artykułach 1071, 1083, 1096, 1110, 1111, 1257 i 1270/3 wyżej powołanej rosyjsk. ust. akcyz.

Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

§ 6. Kary przewidziane w artykułach powołanych w § 5 nie będące w stosunku do obowiązującej taryfy patentowej wymierza się w wysokości tysiąc-krotnej z zamiany rubli na marki w stosunku 1:2,16.

Kary natomiast zależne od wielokrotności opłaty patentowej wymierza się w stosunku do obowiązującej taryfy patentowej.

Do orzekania powołane są władze wymienione w odpowiednich przepisach ustawowych poszczegól-

nych dzielnic, z zastosowaniem właściwych przepisów postępowania.

W b. dzielnicy pruskiej stosuje się artykuł 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511).

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1922 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego;—z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z nią przepisy.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Załącznik do § 1 rozp. Rady
Ministrów z d. 23/X 1922 r. (poz. 879).

Powołane w powyższym paragrafie postanowie-
nia rosyjskiej ustawy akcyzowej brzmią:

Art. 510.

Od fabryk wyrabiających trunki wysokokowe, wyroby z okowity lub wódki i drożdże, oraz od zakładów, które sprzedają trunki wysokokowe, z wyjątkiem magazynów fabrycznych, skarbowych fabryk i zakładów wyrobu i sprzedaży trunków, pobiera się opłatę patentową. Opłatę tę Skarb pobiera od utrzymujących zakłady, które są obowiązane do corocznego wykupywania patentów na specjalnym papierze.

U w a g a 1. Wysokość opłaty patentowej od zakładów wyrobu i sprzedaży trunków określona jest w dodatku 1 do uwagi 1 do art. 112.

U w a g a 2. Na miejsca fabrykacji i sprzedaży trunków wysokokowych oraz na same trunki i wyroby z wódki i okowity nie mogą być nakładane żadne opłaty bez *Najwyższego zatwierdzenia*, po przedwstępnym porozumieniu się z Ministrem Skarbu.

Art. 511.

Bez wykupienia przepisanych patentów ani wyrób trunków wysokokowych, wyrobów z wódki i okowity i drożdży, ani też sprzedaż drożdży i trunków nie jest dozwolona.

Art. 512.

Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady przemysłowe:

- 1) gorzelnie,
- 2) fabryki drożdżowo-gorzelnicze,
- 3) fabryki drożdży prasowanych,
- 4) miodosytnie,
- 5) fabryki wódek słodkich i likierów,
- 6) rektyfikacje spirytusu,
- 7) fabryki win rodzynekowych, owocowych i naturalnych,
- 8) browary, oraz
- 9) zakłady wyrabiające lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia.

U w a g a 1. Fabryki drożdżowo-gorzelnicze (p. 2) podlegają takim samym opłatom patentowym, jak gorzelnie.

U w a g a 2. Rektyfikacji wódek i spirytusu własnego pędzenia w oddziałach rektyfikacyjnych gorzeli i w osobnych aparatach, ustawionych w tych samych gorzelniach, dozwala się bez obowiązku wykupienia osobnego na ten cel patentu, lecz z uwzględnieniem warunków wskazanych w art. 431, 442 i 444 odnośnie do urządzenia takich aparatów, sposobu rektyfikacji oraz kontroli wódki i spirytusu.

U w a g a 3. W myśl uwagi 1) w brzmieniu uzupełnienia 1912 r. (do art. 432), producenci gorzelnicy mają prawo rektyfikować spirytus własnego pędzenia w swoich zakładach rektyfikacyjnych, jak również w innych gorzelniach, do nich należących, bez obowiązku uiszczenia opłaty patentowej.

Art. 513.

Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady sprzedaży trunków:

- 1) zakłady restauracyjne, o ile posiadają prawo do sprzedaży wódek i innych trunków,
- 2) inne zakłady, posiadające prawo do sprzedaży trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych,
- 3) zakłady posiadające prawo do sprzedaży wyłącznie wina,
- 4) zakłady sprzedające wyłącznie piwo, porter i miód,
- 5) bufety w lokalach rozrywkowych, klubowych i t. p. oraz balach, zabawach i t. p., o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, prócz bufetów czasowych na dochód dobroczynny,
- 6) karczmy i domy zajezdne, o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, oraz
- 7) hurtowe składy piwa, wina i miodu.

Art. 516.

Patenty wydają się dla każdej fabryki i dla każdego miejsca sprzedaży trunków wysokowych oddzielnie i winny być wywieszane w miejscu widocznym w fabrykach i zakładach, którym zostały wydane.

U w a g a 1. W patentach na czasowe handle win i sklepy winny być oznaczone dni, w których będzie się odbywała sprzedaż.

U w a g a 2. Zakład restauracyjny lub inny, mający więcej niż jeden bufet do sprzedaży trunków wysokowych, obowiązany jest do wykupowania oddzielnego patentu na każde miejsce sprzedaży. To samo tyczy się i bufetów na stacjach dróg żelaznych, w teatrach i innych miejscach, jeżeli sprzedaż trunków w nich odbywa się z kilku oddzielnie ustawionych bufetów lub stołów.

Art. 517.

Patenty fabrykom wydaje się: 1) gorzelniom na cały okres fabrykacji t. j. od 1 lipca jednego roku do 1 lipca roku następnego, 2) fabrykom drożdżowo-gorzelnicznym i zakładom wyrobu drożdży prasowanych roczne, licząc rok sprawozdawczy (okres); termin od którego należy liczyć początek roku sprawozdawczego ustanawia Minister Skarbu, 3) fabrykom owocowo i winogronowo-wódczanym i koniakowym z terminem od 1 stycznia na jeden rok, 4) fabrykom wódek i rektyfikacjom okowity oraz

osobnym oddziałom rektyfikacyjnym fabryk wódczanych na rok, licząc rok sprawozdawczy od początku jednego okresu fabrykacji do początku drugiego; termin, od którego należy liczyć początek roku sprawozdawczego, określa Minister Skarbu po porozumieniu się z *Kontrolerem Państwa*, 5) pozostałym fabrykom wskazanym w punktach 5, 7, 9 i 10 artykułu 512 w listopadzie i grudniu zawsze na rok, licząc od 1 stycznia jednego roku do 1 stycznia roku następnego.

Art. 518.

Patenty wszelkiego rodzaju zakładom sprzedaży trunków wysokowych, prócz składów koniaku, wydaje się albo na cały rok, w miesiącach listopadzie i grudniu, licząc od 1 stycznia jednego roku do 1 stycznia roku następnego, albo na terminy półroczne, licząc od 1 stycznia do 1 lipca i od 1 lipca do 1 stycznia za opłatą połowy wysokości, przepisanej dla patentów rocznych zgóry za półrocze: za pierwsze półrocze w ciągu listopada i grudnia, za drugie w maju i czerwcu. Na składy koniaków patenty wydaje się na okres od pierwszego stycznia na jeden rok. Na czasowe handle win i sklepy patenty wydaje się w każdym czasie stosownie do potrzeby.

U w a g a 1. Zakładom przemysłu restauracyjnego w miejscowościach kąpieli morskich, wód mineralnych, kąpieli błotnych i tym podobnych miejscowościach leczniczych państwa, prowadzącym handel tylko podczas sezonu leczniczego, wydaje się patenty półroczne z terminem od 1 maja do 1 października. Spis wyższych miejscowości sporządza się po porozumieniu Ministrów Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Handlu i Przemysłu i podaje się do wiadomości powszechnej trybem przepisany.

Art. 519.

Wolno wydawać gorzelniom patenty po rozpoczęciu okresu fabrykacji z zastrzeżeniem, by patenty te były ważne tylko do końca okresu fabrykacji. Innym fabrykom wyszczególnionym w punktach 2 i 7 — 10 artykułu 512 można wydawać patenty w ciągu roku; patenty te są ważne jedynie do końca roku sprawozdawczego.

Art. 520.

Życzący sobie otrzymać patent na wyrób trunków wysokowych oraz na fabryki, wytwarzające wyroby z wódki i okowity, tudzież drożdże, składa lub przesyła odpowiednią deklarację *dozorcy akcyzy lub jego pomocnikowi*.

Art. 521.

Opłata patentowa od fabryk, wyrabiających trunki i wyroby z wódki i okowity i drożdże, pobiera się: 1) od gorzelnii i fabryk drożdżowo-gorzelnicznych: a) opłata patentowa zasadnicza dająca prawo pędzić do 10 tysięcy wiader okowity czterdziestostopniowej w ciągu okresu pędzenia i b) dodatkowa za pędzenie w tym samym okresie każdego następnego tysiąca wiader czterdziestostopniowych; niepełne tysiąc wiader liczy się za pełne; 2) od browarów: a) opłata patentowa zasadnicza za prawo przeróbki nie więcej, jak tysiąc pudów słodu w ciągu roku sprawozdawczego i b) dodatkowa za przeróbkę

w tym samym roku każdego następnego tysiąca pudów siodu; niepełny tysiąc pudów liczy się za pełny. Minister Skarbu ma prawo ustanawiać sposób pobierania dodatkowej opłaty patentowej od browarów, z zachowaniem przepisów, określonych w art. 283; 3) od miodosytni — od łącznej pojemności kotłów do sycenia miodu w fabryce; 4) od fabryk wódczanych, owocowo i winogronowo-wódczanych i fabryk koniaku, zakładów produkujących drożdże prasowane i wino rodzynkowe oraz od fabryk wytwarzających nie przeznaczone do użycia w postaci trunków wyroby z wódki i okowity — na zasadach wyszczególnionych w oddzielnej taryfie (dodatek 1 do uwagi 1 do art. 112); 5) od rektyfikacji okowity i od specjalnych oddziałów rektyfikacyjnych w fabrykach wódek — od fabryki lub oddziału w zależności od klasy miejscowości.

U w a g a. Na obszarze skarbowej sprzedaży trunków (por. art. 524) od rektyfikacji okowity i oddziałów rektyfikacyjnych w fabrykach wódek i gorzelniach dodatkowej opłaty patentowej nie pobiera się od tej ilości okowity, którą powyższe fabryki i oddziały rektyfikują za pomocą dystylacji na zamówienie Skarbu. W pozostałych miejscowościach dodatkowej opłacie patentowej nie podlegają rektyfikowane wódki i okowita, wydane z rektyfikacji okowity lub specjalnego oddziału rektyfikacyjnego fabryki wódek do składów hurtowych wódek i okowity, należących do tegoż właściciela w temże mieście lub powiecie.

Art. 522.

Życzący sobie otrzymać patent na sprzedaż trunków składa lub przesyła podanie do *dozorcy akcyzy lub jego pomocnika*, z oznaczeniem powiatu, miasta, miasteczka, osady lub wsi, albo wogóle miejsca, gdzie zakład będzie otwarty, oraz wymienia rodzaj zakładu. Przy podaniu przedstawia się ustanowione świadectwo procederowe na zakład sprzedaży trunków oraz pozwolenie instytucji, urzędów i osób, które zarządzają lub są właścicielami miejsca, gdzie się zakład otwiera. Przedstawione dokumenty zwraca się patentowi.

U w a g a. W deklaracjach na czasowe hande i sklepy oznacza się dni, w które ma się odbywać sprzedaż.

Art. 1035.

Dochód od zapalek wpływa na rzecz Skarbu pod postacią:

- 1) akcyzy od zapalek tak wyrabianych w kraju, jak i przywożonych, pobieranej przez naklejanie banderoli na pudełka z zapalkami, oraz
- 2) opłaty patentowej za prawo fabrykacji zapalek.

Art. 1036.

Wysokość akcyzy od zapalek, jako też opłaty patentowej od fabryk zapalek, ustanawia się trybem prawodawczym.

Art. 1043.

Patenty na prowadzenie fabryk zapalek oraz banderole do zapalek przygotowuje się w drukarni papierów państwowych i rozsyła się z rozporządzenia

zarządu głównego poborów niestałych i skarbowej sprzedaży trunków, do izb skarbowych, które rozdzielają je w celu sprzedaży między kasy skarbowe, położone najbliżej fabryk zapalek, gdzie zaś kas skarbowych niema — między zarządy miast. Banderole rozsyła się nadto do komór celnych przez które odbywa się przywóz zapalek z zagranicy.

Art. 1044.

Minister Skarbu ustanawia formę patentów, kolor, formę i wymiar banderoli, oraz znaki i napisy na nich.

Art. 1045.

Patenty na prowadzenie zapalek wydają kasy skarbowe i zarządy miejskie (art. 1043), zawiadamiając miejscowy dozór akcyzy o wydanych patentach.

Art. 1046.

Patenty na prowadzenie fabryk zapalek wydaje się jedynie roczne; są one ważne tylko do końca roku sprawozdawczego. Minister Skarbu ustanawia termin, od którego winien się zaczynać rok sprawozdawczy.

Art. 1057/1.

Podatek od tutek do papierosów, jako też od krajanej na paski bibulki do papierosów, używanej do zawijania tytoniu przy paleniu, wpływa na rzecz Skarbu w postaci: 1) akcyzy od pomienionych wyrobów, tak wyrobionych w kraju, jak i sprowadzonych z zagranicy, pobieranej przez nałożenie banderoli na pudełka z tutkami, jako też na książeczki lub paczki bibulki do papierosów i 2) opłaty patentowej za prawo prowadzenia fabryk i zakładów wyrobu tutek.

U w a g a. Za bibulkę do papierosów podlegającą opłacie akcyzy uważa się wszelką bibulkę, używaną do rozwijania tytoniu przy paleniu i sprzedawaną w postaci paczek lub wstęp, po przecięciu jej na paski z wyjątkiem bibulki do papierosów, wypuszczanej z fabryk papieru w postaci nawiniętej na szpulki (bobiny) i używanej do mechanicznego wyrobu tutek.

Art. 1057/5.

Patenty na prowadzenie fabryk lub zakładów do wyrobu tutek wydaje się tylko na termin roczny; są one ważne do dnia 31 grudnia każdego roku łącznie.

Art. 1057/20.

Blankiety patentów na prowadzenie fabryk oraz zakładów tutek, jakoteż banderole do tutek i bibulki do papierosów wyrabia drukarnia papierów państwowych i rozsyła je do izb skarbowych, które dzielą je między kasy skarbowe, tam zaś, gdzie niema kas skarbowych — między zarządy miast w celu sprzedaży najbliższemu fabrykom i zakładom, wyrabiającym tutki do papierosów oraz krajaną bibulkę do papierosów. Banderole nadto rozsyła się do komór celnych, przez które odbywa się przewóz z zagranicy tutek i krajanej bibulki do papierosów.

Art. 1057/21.

Osoby, pragnące otrzymać patent na prowadzenie fabryki tutek, składają deklarację *dozorcy akcyzy lub jego pomocnikowi* z podaniem położenia fabryki

lub zakładu oraz liczby znajdujących się w nich maszynek do wyrobu tutek. Do deklaracji załącza się właściwe świadectwo przemysłowe na prawo prowadzenia fabryki lub zakładu, jako też blankiet patentu i kwit kasy skarbowej z uiszczoną opłatą patentową, odpowiadającej liczbie maszynek do wyrobu tutek w fabryce lub zakładzie.

Art. 1057/22.

Dodatkową opłatę patentową za wyrób tutek do papierosów ponad ilość, odpowiadającą patentowi zasadniczemu, tudzież opłatę patentową za maszynki do wyrobu tutek, ustawione w ciągu roku, uiszcza się przez wpłacenie należności do kasy skarbowej. Opłaty te wnoszą się z góry, a zwrot ani zaliczenia ich nie jest dozwolone.

Art. 1071.

Winną rozpoczęcia wyrobu prasowanych drożdży w fabrykach istniejących z wiedzą dozoru akcyzy, lecz przed uzyskaniem przepisanego patentu, oprócz obowiązku wykupienia patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości potrójnej ceny patentu, fabryka zaś do czasu wykupienia patentu ulega zamknięciu.

Art. 1083.

Za wyrób z wódki i okowity produktów nie podlegających akcyzie bez wyjednania patentu, winni, oprócz wykupienia patentu lub uiszczenia jego ceny łącznie ze wszystkimi dodatkowymi opłatami, ulegają: po raz pierwszy karze pieniężnej w wysokości ceny rocznego patentu; po raz drugi — tejże karze w ilości podwójnej; po raz trzeci — oprócz kary pieniężnej, przewidzianej za powtórne wykroczenie, zamknięciu w więzieniu na czas od 2 do 4 miesięcy i pozbawieniu prawa wyrobu.

Art. 1096.

Za zawodowy wyrób wina rodzynkowego bez właściwego pozwolenia — winni ulegają karze z artykułu 1111, przyczem suma, ściągana na pokrycie opłaty patentowej, oblicza się jak za handel winem winogronowym zagranicznego pochodzenia (dodatek do art. 1111).

Art. 1110.

Za sprzedaż trunków wysokowych bez patentu winni ulegają: po raz pierwszy karze pieniężnej do wysokości 50 rubli, a po raz drugi karze pieniężnej do wysokości 100 rubli.

Art. 1111.

Za zawodową sprzedaż trunków wysokowych bez patentu winni ulegają, oprócz kary pieniężnej do wysokości 100 rubli i uiszczenia osobnej kwoty na pokrycie opłaty patentowej podług załączonego do niniejszego artykułu wykazu, zamknięciu w więzieniu od 2 do 4 miesięcy.

Art. 1257.

Za wyrób zapalek w fabryce, istniejącej z wiedzą zarządu akcyzy bez wykupienia przepisanego patentu, winni, oprócz obowiązku uzyskania właściwego patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości podwój-

nej ceny patentu, fabryka zaś ulega zamknięciu aż do chwili otrzymania patentu.

Art. 1270/3.

Za wyrób tutek do papierosów na sprzedaż w fabrykach lub zakładach, istniejących z wiedzą zarządu akcyzy, bez wykupienia właściwego patentu, winni, oprócz obowiązku uzyskania odpowiedniego patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości podwójnej ceny zasadniczego patentu, fabryka zaś aż do chwili otrzymania patentu ulega zamknięciu.

DODATEK DO ARTYKUŁU 1111.

Wykaz kar pieniężnych, pobieranych na pokrycie opłaty patentowej.

Na handel wódką, okowitą, winem winogronowym zagranicznego pochodzenia i wyrobami wódczanymi:

dla miast 1 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 1 i 2 klasy — od 100 do 300 rubli,
dla miast 2 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 3 klasy — od 75 do 200 rubli,
dla miast 3 klasy — od 50 do 150 rubli.

Na handel piwem, miodem i krajowemi winami winogronowemi:

dla miast 1 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 1 i 2 klasy — od 25 do 50 rubli,
dla miast 2 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 3 klasy — od 15 do 30 rubli,
dla miast 3 klasy — od 5 do 15 rubli.